

יז"ל ע"י
מערכת 'ממשיכים להלחם'
שע"י קעמפ אורו של משיח
ג'ן ישראל בארה"ק

ממשיכים להלחם

ה'תשע"ט

עמ'6

במדרושי היבסקציה

ניסג קיין פארפאן

חודש אייר // גליון מס' 8 (121)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ההצופות החדשה

גלגלי המרכבה כמעט והתנפצו, הברזל הישן בו היו מצופים הגלגלים לא החזיק מעמד זמן רב, הסחורה היקרה שהייתה מונחת על גב העגלה כמעט ונהרסה כליל, העגלון הוותיק נחבט קשות מהנפילה הכואבת, לולי עובר אורח שהודמן למקום, מי יודע אם היה נשאר בחיים...

בעזרתם של כמה אזרחים מהכפר הסמוך הצליח העגלון להרים חזרה את הסחורה אל העגלה, אך בראותו את הנזק הרב שנגרם לה התמלא חרדה, הן סחורה זו היא מתנה מאנשי העיר אל הקיסר האהוב, וכעת כיצד אוכל להראות את פני כאשר כל הכלים היקרים מנופצים לאלפי חתיכות?..

מרוגש עד מאד, הוא לא חשב שהקיסר האצילי כל כך דואג לנתינו..

1.. מחוץ לארמון חיכתה לשליח עגלת סוסים מיוחדת, השליח העגלון ניגש לעלות אל המרכבה אך המושב היה גבוהה מאד, כך שלא הצליח לעלות לבדו, בעודו תוהה אחר העגלה המשוונה, שומע הוא קול מאחוריו 'דע לך כי זו עגלה משוכללת במינה, ואם לא תעניין קודם לכן במגילת ההוראות לא תדע כלל איך להשתמש בה..'

...

דעו חיילים כי זו הגאולה מיוחדת במינה, כדי לדעת איך לחיות אותה כראוי מוכרחים להיות חזורים בהם - בדבר מלכות!..

בלי יותר מידי ברירות התקדם העגלון לעבר העיר, טרם נכנס אל ארמון המלוכה עצר באחד השווקים הרבים הפזורים ברחבי הממלכה, שם נכנס אל חנות הכלים היקרה ביותר, וערך קניה מחודשת של כל הסחורה, הן ברור היה לו שלא יוכל להגיע אל הקיסר כשבידו כלים מנופצים..

והנה הגיע הרגע המיוחל, העגלון השליח נכנס אל טרקלינו של הקיסר כאשר בידו המתנה המיוחדת, ברגשות גוברים פרס את הכלים המיוחדים על גבו של השולחן המלכותי, והנה הקיסר ניגש אל הכלים- בודק ובוחן ואז לפתע היישיר מבטו אל עבר השליח 'דע לך כי מעריך אני מאד את מעשיך, לאוזני הגיע השמועה כי הכלים הראשונים נופצו בדרכם הנה, ואתה כאילו מרצונך בחרת להעניק מחדש את המתנה, על זאת ברצוני לגמול לך טובה, וכבר הורתי כי עגלת סוסים חדשה ומשוכללת תינתן לך תחת זאת הישנה אהיה שלום אזרח יקר' השליח היה

בשתי מילים..
המ"ל יוסי אקסלרוד

יחי המלך המשיח! לחיים חיילים!
וואו! אוטוטו וכבר מסתיימת לה השנה, כבר יצאו לאור איזה 'אלפתאלפים מאתמות' עלונים, ועדיין לא קרה שישבתי לכתוב לכם החיילים, בתור מנהל לימודים מתגעגע.

כשהתיישבתי לכתוב אליכם, צפו בזכרוני אלפי תמונות מרגעים שאי אפשר לשכוח, רגעים אותם חוינו יחד בקעמפ.

אם זה בלימודים, בפעילויות, במלחת ופרצת, במעמד ההתחילות, ובפרט ברגע שהכי 'תפס' אותי בקעמפ - באנקעט הסיום של שבת 'חי וקיים'. כל השבת בכלל, לא הפסקתי לחשוב על הרבי ועל זה שאנו חסידים שלו, שלא נחים לרגע למען התגלותו המיידית.

אני כל כך מתגעגע אליכם, אל כולכם, כך, גם החיילים מההשכבה הבוגרת, למרות שאני לא כל כך מכיר אתכם. אבל, אני תמיד זוכר ויודע, שהרבי שליט"א מלך המשיח אמר לנו בנבואה ש'הנה זה מלך המשיח בא', ואני כל כך בטוח בנבואה של הרבי, שהיא לא תשוב ריקם.

וכשהרבי יתגלה, נפגש כולנו בבית המקדש, כל החיילים מכל הקעמפים, וכמובן שהחיילים הכי קרביים של הרבי, חיילי קעמפ 'אורו של משיח' יעמדו בשורה הראשונה, ונכריז יחדיו כולם מול הרבי שליט"א, בחיל ורעדה את הכרות הקודש: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

מתגעגע..
המ"ל יוסי!

"והוספה בלימוד התורה בעיני משיח והגאולה (מלכות שבתפארת) היא ה"דרך ישרה" לפעול התגלות וביאת המשיח והגאולה בפועל תמשי"

דבר מלכות
חזרע - מצרע תשנ"א

ממשיכים להלחם

עריכה: מנחם בן דוד. זלמען שניאורי
עיצוב: א. דיגיסל.
מעצב משנה: מנחם בן אורי.
כתבים: יחיא קדמוני, מנחם בן דוד, שמואל בן שניאורי, זלמען שניאורי.
ניהול מערכת: ש. דורש, מנחם בן אורי.

"צדוק! מה אתה עושה פה!" שאג מענדי בכל כוחו, "צא לי מהכובע! הוא רק שלי, וזהו!"

הכל התחיל עוד כשמענדי נולד, האחיות בבית הרפואה לא מצאו מיטה פנויה להניח עליה את הרך הנולד. לפתע הבריק הרעיון. בפינת החדר תלוי על הקיר, שכב לו בנינוחות כובע מקסיקני גדול ושחור.

הם הניחו את הכובע על הרצפה, ובתוכו הניחו את מענדי הקטן. שם הם נקשרו.. ומאז ועד היום הכל אגדה!

מענדי לא היה מוכן לעזוב את הכובע ולו לרגע. בכל מצב אפשרי, מענדי הלך כשהכובע בידו. כשהוא היה ממש קטן, הוא ישב בתוך הכובע. וכשגדל מעט, הכובע נקשר לראשו, ומשם אינו זו!

ביום מן הימים, מענדי גדל ואף הגיע ללמוד בשיבה הגדולה בעולם - ישיבת הח"ל צפת.

שם, שמע מענדי, הולכים כל

הבחורים בקיץ לקעמפ 'אורו של משיח'. מענדי גם רצה. הוא הסתובב ברחבי הזאל באחת ההפסקות (כן, בישיבה בצפת לומדים גם בזמני ההפסקות), וחיפש לעצמו מפקד נוסף, שיזכו להיות מפקדים יחד בקעמפ הקרוב.

לפתע קלטה עינו בפינת הזאל, בחור תימני כזה, יושב בפינה ושר לעצמו איזה שיר. הוא התקרב בשקט ושמע אותו שר, "כמו אורו אין עוד בעולם..".

הוא הביט לו חזק בעיניים, הבחור הזה מוכר לי, הרהר לעצמו.. אבל מי זה יכול להיות.

ואז הוא נזכר..

"צדוק!", פרצה מפיו הצעקה, "זה אתה שניסית לפלוש אל הכובע שלי בבית הרפואה.. מה קורה?". "אהה.. ב.ה.", ענה

הקלסר, החולצה והמירס

בתום הפעילות, שדרך אגב הייתה מוצלחת וכיפית ביותר, ניגשו שלושת מנהלי הפעילות לעברם של סירת 'כתיבה לרבי', הסיירת של המפקדים מענדי מלכה ושמואל צדוק, במטרה להבין את פשר ההתפרצות המוזרה במהלך הסבר הפעילות.

הם ישבו בפינת הדשא כל החיילים, והמפקדים.. אין!

הם התיישבו סביב החיילים וללא הסברים מיותרים ניגשו ישר לעניין.

"אפשר להבין את פשרה של ההתפרצות המוזרה, באמצע הסבר הפעילות?", פתח המ"פ מאיר במבע פנים שאינו מבשר טובות.

"בוודאי!", ענה אחד החיילים, "העניין הוא פשוט מאוד, המפקדים שלנו מבטיחים לנו כל הזמן מלא דברים, לדוגמא בהתוודעות הסיירתית אמרו לנו המפקדים שיהיו כמויות עצומות של חטיפים, ובסוף היו רק שתי חבילות של במבה..". המשיך החייל בלהט.

"כן, כך הם תמיד עושים לנו.", הצטרף חייל אחר, אנחנו התרגלנו כבר, שכשאומרים כמויות עצומות, ה אומר שאין כלום!!"

"מה אמרתם!! חוצפנים! סיכמנו שאתם לא מגלים לאף אחד!!", פרצו שני המפקדים יחד, מבוהלים..

צדוק במבוכה, 'איך הוא זוכר את זה', הרהר לעצמו בתמיהה.

כך ישבו השניים וגוללו את סיפורם אחד באזני השני. עד שזה קרה, הם התרוממו ממקומם, והתחבקו בחזקה, "סגרנו!" אמרו יחד.

כן! הם סגרו שהם מפקדים יחד בקעמפ הקרוב.

...

באחד מימי הקעמפ, התאספו כל החיילים ב770 להסבר פעילות. באותה פעילות נדרש מהחיילים לאסוף פתקים בשלושה צבעים.

המ"פ מאיר נעמד על הבמה, בידו רמקול והתחיל להסביר את הפעילות.

"ברחבי השטח..". התחיל מאיר להסביר, "מפוזרות כמויות..". - "עצומות!", נשמעה זעקה המונית מפינת 770.

עיני כולם הופנו לשם, המ"פ מאיר הביט אף הוא, אך מיד חזר להסברו, "ברחבי השטח..". המשיך, "מפוזרות כמויות..". - "עצומות!", ושוב נשמעה אותה זעקה המונית מפינת 770.

מאיר דילג על המשפט והמשיך בהסברו, ".של פתקים בשלושה צבעים, כל סיירת צריכה לאסוף..".

4 דברים שלא ידעתם על..

1. מענדי גדל בכפר נידח, המזכרת היחידה שנשארה בידו היא כובעו ענק השוליים.
2. מענדי מורכב מכויות 'ע-צ-י-מ-ו-ת' של מצבי רוח, הומור, ומידות טובות.
3. ארוחת הבוקר של מענדי מורכבת מ-17 פריטים, גבינות ומעדנים לרוב.
4. מענדי סיים את כל ה'דבר מלכות' לפחות 1.00000 פעמים, והוא אף בקי בכל ההערות הנדפסות.. סתאאם!

במהותנופי היבסקציה

ניטא קיין פארפאלן

לו משהו...?", "אוחח.. הכל התחיל כשהמוכר היה כועס הוא לקח את התפוח אדמה והעיף אותו רחוק..", "ענה מענדק'ה.

"סטאשק! שמעת מה שהיהודון הזה אמר?", קרא הבלש הרוסי.

"כן, בטח שמעתי. הוא אמר סתם שטויות... הוא אמר שהתפוח אדמה עצבני ולכן המוכר נפל רחוק..", "ענה סטאשק.

"תגידי סטאשק, זה לא נראה לך מוזר? היהודון אמר שהמוכר עצבני והמוכר בכלל לא עצבני...".

« נמה אלפי קילומטרים נקצה השני של המדינה.. »

"היי ישראל'יק, מה עושים? אסור, פשוט אסור לנוח, הייבסקציה לקחה שלושה מלמדים מוכרחים למצוא מחליפים...!".

אילו היה יודע מי מאזין להם ממש מאחורי העץ הרחב, לא היה מדבר בטון בטוח כל כך, זה היה חייל מהבולשת שנשלח במיוחד לעקוב אחרי צמד הבחורים הללו, שם כבר ידעו הייטב כי ה'אנשים' של שניאורסון לא כל כך תמימים כפי שהם נראים, וגם ילד קטן יכול להיות מבחינתם יהודי מסוכן..

"מענדק'ה", לחש לפתע ישראל'יק מפוחד כולו, "שים לב! ההוא בצד ימין שלך, נועץ בנו את עיניו...".

"ישראל'יק, בוא נעשה לו תרגיל, נלך לשוק אתה מצד אחד אני מצד שני, ניפגש בדוכן של איוון...".

ו..כן האמת לא איחרה לבוא, אך במקום חייל אחד צצו שנים, ומאחורי כל אחד צועד בלש רוסי מרושע..

« ונשוק.. »

"מענדק'ה", אמר ישראל'יק, "בוא נדבר בשפה של השוק, אם עוקבים אחרינו זה יותר בטוח.. ומשום מה נראה כי התפוח אדמה שלך קצת רקוב, קרה

אך אלו התלמידים לא אמרו נואש, והחליטו בכל כוחם לעמוד כנגד החיילים הרצחניים ולהקים מחדש את ה'חיידר' הטרי שזה עתה נבנה..

« ונאחד החודים החשובים של מותפי הייבסקציה.. »

"שקרן!", הטיח החוקר הרוסי במלמד "אנחנו יודעים שאתה קשור לרבי שניאורסון...! אל תעמיד פני עז, ספר לנו את כל הידוע לך עליו ועל האנשים שלו..".

"לא מכיר כזה אדם", מלמל נבוך, "אין לי מושג על מי אתם מדברים", הוסיף.

"נייט איזלא [לא יודע] נייט פאנימאיה [לא מבין] נייט ראסטיצ'או [לא חושב] האא...? מבין טוב טוב..", אמר בבזבז, "שמוורקה קרא לעברו של חייל שומר זרוק את הלכלוך הזה למרתפים, שם הייבסקציה תלמד אותו היטב מה זה שניאורסון...".

"דא [כן]", אמר החייל ומיהר לעשות את המוטל עליו בזריזות, ניכר היה כי נהנה החייל מתפקיד אכזרי זה. הוא ניגש אל עבר דלת כבידה העשויה ברזל קשה, והחל לגרור אחריו בפרעות את המלמד, תוך כדי שזרוק לעברו גינויי בוז, אך המלמד מרוכז במחשבה מצייר בעיניו את פני ההוד של הרבי וכמו מבטיח, רבעע לעד אהיה שלך...!

"רוקי נביררך, ז'יד" [ידים למעלה יהודים] נשמעה צעקתו המחרידה של מפקד פלוגת פלוגת מחיילי הייבסקציה, "נייט דווייגאנצא" [לא לזוז] רטן כחיית טרף לעברו של המלמד שלנו, "אתה", כך פקד, "מגיע איתנו...".

זרועותיה הארוכים של הייבסקציה הרוסית מכים בכל דבר הקשור ליהדות.

ברוסיה, חייהם של היהודים אפופים באופן קבוע באווירת פחד מאיימת, הן בכל יום יכולים החיילים המרושעים להופיע בכל מקום משום מקום..

רק לפני חודש וחצי נפתח ה'חיידר', עד שהצליחו לגייס איזה מלמד כבר הגיעו חיילי הייבסקציה וחספו אותו אל הלא נודע..

ספימדליב יכתחת החוקר הראשי במרתפי היבסקציה

יוציא את האקדח מעצבים ו..

"החוצה", צעק המפקד נסער, "שאף אחד לא יישאר פה חוץ מהז'יד הזה", פקד ותוך שניות התרוקן החדר לגמרי. או אז הגביה המפקד את עיניו ובקול משתנק אמר כמעט בבכי, "רבי יהודי, סלח לי! מחל לי כי חטאתי, גם אני יהודי..."

"אחח.. אין דבר אבוד!", זעק לעברו המלמד, "נפלנו? אין טעם להישאר על הקרקע, עלינו לקום ולהמשיך לצעוד, לצעוד קדימה!..!"

...

באותו רגע שסיימתי לקרוא את היומן המרתק של סבא, נזכרתי במפקד יוסי, איך שבקעמפ גם הוא זעק והחדיר בנו את הנקודה, שאף פעם לא מאוחר ותמיד אפשר, צריך וכדאי להפוך את העולם ולהכיניו לבואו של הרמטכ"ל הרבי שליט"א מלך המשיח, בגאולה האמיתית והשלימה שהרי ניטא קיין פארפאלן - אף פעם לא מאוחר!!

מרתפי היבסקציה

ספלאש..
נפתחה לפתע דלת המרתף בפראות, "אתה!", הצביע החייל המגושם לעברו של המלמד, "אחריי!", לא ידעתי להיכן הוא לוקח אותי, אך היה ברור לי ש..אין דבר אבוד!
"נו..", פנה החוקר לעבר המלמד, "פאנימאיה [מכיר] שניאורסהן..?"

המלמד היה נחוש בדעתו שלא לגלות ולו חלק קטן ביותר מכל הידוע לו אודות הרבי, ונשאר לעמוד בשתיקה.. "שטוא [מה] שטוא טי תיכה [מה אתה שותק]..?", זעק בעצבים לעברו של המלמד, אך הוא נשאר בשלו, ובקול בטוח ענה, "מה אינכם מבינים? וכי נראה לכם שהמוות שמראים אתם לנגד עינינו מרתיע אי מי מאיתנו..? טעות, טעות יש לכם.. האלוקים שלנו חזק מכולכם ואתם כבובה על חוטים מלפניו".

המלמד היה בטוח שהנה זה עומד לקרות, החוקר

להרהורים, חייבים לפעול!.., אמר בליבו.

« נמרתפי הייבסקציה.. »

"עוד ז'יד ועוד ז'יד כמה כבר אפשר, אני הולך להשתגע מהם", צרח המפקד כשרגשי השנאה פורצים בכל מילה, "למרתף! ביחד עם כל היהודים והעכברים..".

ישראליק נגרר באפיסת כוחות בידי חיל אכזרי, אשר ללא כל רחמים האיץ בו לעלות את מדרגות הברזל הקשות, "תעלה עוד עוד..", פקד החייל המרושע, כאשר הגיע למדרגה המאה ושבע, נפלה המדרגה תחתיו והוא צנח היישר אל מרתף חנוק של הייבסקציה, כאשר ברקע קולו המתגלג של החייל המרושע נשמע למרחוק.

הנפילה הייתה כואבת, קשה היה לישראלית לעמוד על רגליו, אך קול מוכר שנשמע מפניה אחרת של המרתף נסך בו כוחות חדשים, זה היה המלמד.

"ישראלית!", קרא המלמד בהתרגשות, "הכיצד הגעת הנה? האם נתפסו תלמידים רבים, מה שלום ה'חידורים'?", אך ישראלית לא הצליח להשיב בקול ברור, דמעה קטנה זלגה מועיניו, ומפיו פלט כבלי רצון, "עד מתי? מה יהיה הסוף..?"

המלמד לעומתו נשאר שליו, וכממתיק סוד לחש לישראלית, "ניטא קיין פארפאלן [אין דבר אבוד], אלו המילים האחרונות ששמענו מהרעבע, תחיה עם המילים האלו ולאט ולאט תגלה איך באמת ניטא קיין פארפאלן".

'תתא האיום' חדר החקירות המפחיד ביותר

"נכון. הוא גם אמר בסוף שמן ותסתכל על המוכר, הוא לא כל כך שמן...". "תקשיב כנראה הוא התכוון לומר שאתה הוא השמן ואני העצבני".

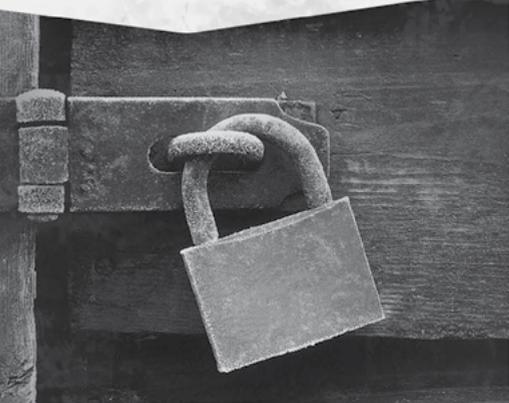
"נראה לי שזה מספיק בשביל לעצור אותו.", אמר אלכס, ומיהר להתנפל על ישראלית, וללא כל רחמים משך אותה כסחבה אל תוך רכב שחור ומאיים, מענדק'ה עמד המום, הוא לא האמין למראה עיניו, מענדק'ה ניסה לקפוץ אל הרכב, אך ממקום לא ברור נחת על כתפו קנה רובה כבד והפיל אותו אל הרצפה, לקח כמה דקות עד שהתעשת, אך אז כבר לא היה זכר, לא לבולשת, לא לרכב השחור, ולא ל..ישראלית.

"מה אעשה?", זעק ישראלית כמעט על סף יאוש, "את המלמד לקחו, וכעת גם את מענדק'ה..".

אך המילים האחרונות ששמע מהמלמד לפני שנלקח, גרמו לו לחזור לעצמו במהירות, 'אין זמן

במרתפי היבסקציה

ניטא קיין פארפאלן

בישיבת הח"ל צפת!

הסמג"ד מנגמי: תגיד לי אתה נורמלי? אתה לא שם לב שעוד כמה שעות נכנס יום הבהיר ל"ג בעומר!

המג"ד מזרחי: נו... אז מה? מחר בעז"ה אני הולך לאיזושהי תהלוכה לעזור לשליח. מה כל כך דחוף עכשיו?

הסמג"ד מנגמי: נראה לי שאתה ממש לא בעניינים.. תקשיב טוב! זה נכון שהרבי שליט"א מלך המשיח אומר לעשות תהלוכות ענק לכל היהודים בכל עיר ועיר, אבל..

המג"ד מזרחי: הנה! אמרתי לך כבר - מחר בעז"ה, אני הולך לתהלוכה!

הסמג"ד מנגמי: תקשיב טוב - ועד הסוף! ישנם יהודים רבים שנוהגים לעלות לצינונו הקדוש של רבי שמעון בר יוחאי, הנמצא סמוך לשיבתנו הק'.

המג"ד מזרחי: וואו, מה אתה עושה מזה סיפור.. כמוה יהודים יכולים כבר להגיע ביום אחד לכפר מירון הקטן?

הסמג"ד מנגמי: אני יענה לך, אבל תחזיק חזק חזק את הכסא בכדי שלא תיפול, או שתשב על הרצפה. בל"ג בעומר מגיעים למירון 1,000,000 [מליון] יהודים!!! ב-א-מ-ת!

המג"ד מזרחי: וואו זה המון! אולי גם אני אגיע אה"כ.. דווקא נשמע מעניין שם.

הסמג"ד מנגמי: בטח שזה המון. אבל אנחנו לא מגיעים בכלל לכל הבלאגן שיש כאן. אנחנו מגיעים לכאן בשביל דבר אחד ויחיד: לקשר את כל מיליון היהודים האלה לרבי שליט"א!

המג"ד מזרחי: וואו! איזו עוצמה! תוך 24 שעות בלבד לקשר כל כך הרבה יהודים לרבי שליט"א מלך המשיח! אבל תגיד לי, איך עושים את זה?

הסמג"ד מנגמי: או.. תגיע לכאן ותראה בעצמך.. המג"ד מזרחי: בטח שאני מגיע! אני רץ לאוטובוס! הסמג"ד מנגמי: כמובן אל תשכח לקחת

אתך חבילת כרטיסי משיח, שכל האוטובוס ידע מיהו נשיא הדור והמשיח של דורנו!

המג"ד מזרחי: תקשיב, לקחתי חבילה של 200 כרטיסים, והם נגמרו לי כ"כ מהר! כולם כאן רוצים לשמוע על הרבי שליט"א מלך המשיח! אני אומר לך! כשהרבי אומר שהעולם מוכן לגאולה - זה פשוט ככה!

הסמג"ד מנגמי: תסתכל רגע מהחלון של האוטובוס ותגיד לי מה אתה רואה..

המג"ד מזרחי: וואי אני לא מאמין! על כל עמוד מצפת למירון יש תמונה גדולה של הרבי שליט"א עם הכיתוב 'מלך המשיח'! אין סיכוי שמשיחו לא יודע מי זה מלך המשיח!

הסמג"ד מנגמי: ועכשיו כשכבט הגעתם כבר למירון - מה אתה רואה?

המג"ד מזרחי: אני לא רואה כבר כי זה כ"כ גדול, אבל יש כאן תמונה של הרבי בגובה של 30 (!) מטר! היא תלוי על מנוף! כי אין כאן שום בנין בגובה הזה!

הסמג"ד מנגמי: רגע רגע, תסתכל רגע על עגלה אחת באזור ותגיד לי מה הילד מחזיק..

המג"ד מזרחי: א נ י

בין שלי

האתנד

ציתות בלתי חוקי לדרו שיח בקווי המירס

הסמג"ד מנגמי
והמג"ד מזרחי
במעלה הר מירון

הסמג"ד מנגמי: יחי המלך. אתה שומע הרב מזרחי?

המג"ד מזרחי: אני שומע כשצריך. מה שלומך לוי החסיד?

הסמג"ד מנגמי: אתה לא מבין איזה לא נעים.. נתקעתי כאן בעמדה לבד, ונגמר לי כמעט כל החומר.. יש לך אפשרות להביא מהחפ"ק?

המג"ד מזרחי: חכה רגע, לא הבנתי אף מילה. איפה אתה נמצא?

הסמג"ד מנגמי: איפה אני? איפה אתה!

המג"ד מזרחי: אני? מה הפירוש איפה אני? יושב ולומד בישיבה הגדולה בעולם של הרבי שליט"א מלך המשיח!

בר מצווה בבית משיח!

חייליו המסורים של מלך המשיח, לא מפסיקים להפתיע את המערכת בתמונות ותיעוד מלא, מבר המצווה הפרטי שלהם אצל הרבי שליט"א מלך המשיח, בשבע מאות שבעים.

אין כמו לחגוג את גמר כניסת הנפש האלוקית בבית חיינו, שם ישבו החיילים וניצלו את זמנם בלימוד שיחותיו הקדושות של הרבי, בפרט שיחות הדבר מלכות, הם אף זכו להתפלל יחד עם הרבי שלוש תפילות ביום.

מערכת 'ממשיכים להלחם' משגרת להם בזאת, ברכת מזל טוב, שיזכו לפקוח את עיניהם תיכף ומיד ולראות שהנה זה מלך המשיח כבר בא!

הסמג"ד מנגמני: מה יש בנוסח?

המג"ד מזרחי: הנוסח אומר, שהם - היהודים החתומים - מקבלים על עצמם את מלכותו של הרבי מליובניץ' כמלך המשיח. ורוצים שהוא יהי המלך שלהם! אתה מבין איזה נחת יש לרבי מזה! הסמג"ד מנגמני: אכן אכן..

המג"ד מזרחי: רגע, איפה אתה בכל הסיפור?

הסמג"ד מנגמני: תשתה מים קרים לפני ש.. השנה התמימים החסידים ראו שיש הרבה יהודים שלא הולכים בשביל הראשי, אלא בשביל נפרד. וכדי שגם הם יוכלו להתקשר לרבי שליט"א בכל לבם, הקימו השנה שני אוהלי ענק בשביל לפעול את ההתגלות של הרבי שליט"א!

המג"ד מזרחי: ואתה רוצה לומר לי שגם בשביל הנפרד יש את כל הדברים שראיתי בשביל הראשי?

הסמג"ד מנגמני: ממש ככה! ואני כבר חצי שעה מוחה לך בדוכן.. תבוא מהר, נגמר לי כל העלונים..

רואה כאן ילד מאושר מאוד שמחזיק בלון עם הכיתוב 'משיח - עוד מעשה קטן והוא כאן'. כל הילדים כאן מפרסמים משיח! והוץ מזה שלידי יש הרבה עמדות של תמימים, שמתלקים כרטיסי משיח ועלונים על רשבי והגאולה.

הסמג"ד מנגמני: ועכשיו תתקדם קצת, אני מקווה שלא תתעלף..

המג"ד מזרחי: לוייניי! הרבי חייב להתגלות! יש כאן אוהל ענק עם מאווררים גדולים והמון מקומות ישיבה, ויושבים פה בלי הפסקה יהודים לכתוב לרבי שליט"א! יש כאן יהודים שרק עכשיו שמעו על הרבי בפעם הראשונה בחייהם, וכותבים לרבי על כל מה שיש להם בחיים! ממש כמו אבא לבן!

הסמג"ד מנגמני: אתה צודק. תסתכל רגע בצד שמאל של האוהל ו..

המג"ד מזרחי: וואו! דוכן 'קבלת המלכות'! יש כאן מגילת קלף עתיקה ועלי רשום בדיו אמיתי נוסח הכתרה לרבי, ומגיעים לכאן אלפי יהודים לחתום על הנוסח.

מבצע מתעקשים

לקראת י"א ניסן, ישבו חיילי הקעמפ והתכוננו כראוי ליום הנעלה, בהשתתפות מליאה במבצע ענק ומושקע - מתעקשים. מביאים משיח נאו! במהלך המבצע למדו החיילים את חוברת הלימודים המרתקת - נגאלים, ואף צפו בתוכניות משעשעות מתוך דיסק מיוחד שהופק ע"י מערכת 'ממשיכים להלחם'.

רשימת הזכאים ושמות החיילים המשתתפים בעמ' - 24-25 <<

רדיו אור

הרדיו של החיילים

בין אפי האתנו

התחיל בשיחה המרעישה של כ"ח ניסן, בה הטיל הרבי שליט"א את האחריות על העבודה הנעלית של הבאת המשיח עלינו, החסידים.

המפקד ש. ברוצקי: כן! נו, בגלל השיחה הזאת כל החיילים מכירים בעל-פה את ההלכות בהם מדבר הרמב"ם על המשיח. נכון?

המפקד מ. חמילבסקי: בדיוק! בהתוודויות בשבתות שאחרי השיחה, הרבי שליט"א באמת אמר שהדרך הכי קלה לבצע את האחריות שהוטלה עלינו להביא את המשיח. זה ללמוד ענייני גאולה ומשיח.

הקצין ש. כהן: רגע, אז מה היה עם דוד נחשון? המפקד מ. חמילבסקי: אה כן, בלילה שאחרי השיחה ישבו כל הלילה וחשבו מה אפשר לעשות בשביל להביא את המשיח.

א' הדברים שאמרו הי', שהדבר היחיד שאנחנו יכולים לעשות להרבי לא יכול לעשות זה, לקבל את מלכותו!

המפקד ל. צנעני: לקבל את מה? המפקד מ. חמילבסקי: לקבל את מ-ל-כ-ו-ת-ו.

כל מלך צריך שיהיה לו עם, אחרת הוא בכלל לא מלך אלא סתם מישהו שהולך עם כתר ברחוב. מלך אמיתי מקבל את הכת שלו מהעם, כשהעם מכתירים אותו למלך עליהם אז הוא נעשה המלך.

הקצין ש. כהן: מה זה אומר תכל'ס?

המפקד מ. חמילבסקי: פשוט מאוד! כשהעם מחליטים שהמלך הוא המלך שלהם והם חייבים לעשות כל מה שהוא אומר! ואת זה רק העם יכול לעשות!

יחי המלך המשיח!"

המפקד ש. ברוצקי: מה אתה לא תהיה מפקד באורו השנה?

הקצין ש. כהן: ת'אמת שבשנה שעברה הייתי מפקד, ואני מאוד רוצה להיות מפקד גם השנה, אבל אני הולך לפתוח קייטנה לילדים שלא יודעים כלום ביהדות וללמד אותם לומר יהי!!

המפקד ל. צנעני: נו המפקד חמילבסקי, אולי תספר לנו מה היה עם דוד נחשון? חייבים שהחיילים המתוקים ידעו מה היה שם!

המפקד מ. חמילבסקי: ברור! ובכן: הכל

הקצין ש. כהן: רגע, הם ידעו בכלל מה זה אומר? המפקד מ. חמילבסקי: לא! אבל אם זה מה שהרבי מדבר אז ברור שכל דבר צריך להיות קשור! חוץ מזה שבכל זאת הילדים לא ידעו כלום ביהדות.

אז הם החליטו שהפעילות הראשונה של הקייטנה תהיה, שהילדים ילמדו בע"פ את המשפט ויבררו מה המשמעות שלו, ובאמת הקייטנה הצליחה הרבה למעלה מהמשוער!!

המפקד ל. צנעני: נראה לי שלקייטנה שאני מארגן השנה יקראו "קייטנת

המפקד ל. צנעני: לחיים לחיים חיילים, איזו התרגשות להתוועד בשידור ישיר לחיילי הקעמפ הגדול, שהייליו זוכים להביא את הגאולה בפועל ממש! ועוד בכזה תאריך ב' אייר!

הקצין ש. כהן: היי... מרוב ריגושים לא יישאר לנו זמן להתוועד, צריכים להגיע לנקודה של לכתחילה אריבער, שתכל'ס היא הנקודה של בריאת העולם - מלך המשיח שליט"א!

המפקד ש. ברוצקי: רגע רגע, עוד לא הבנתי מה זה בכלל לכתחילה אריבער? סתאאאאאאאא. למה נראה לכם שאני לא מכיר את המשפט? אני יודע להגיד אפילו באידיש: "ניטא קיין פארפאלן!"

המפקד מ. חמילבסקי: וואו! ממש הזכרת לי סיפור על אבא של המ"ל שמולביץ, בתור בחור הוא הלך לעשות קייטנה לילדים שלא ידעו כלום ביהדות רק את הרבי הם הכירו!

הקצין ש. כהן: מה הם עוד היו צריכים להכיר חוץ מהרבי?

המפקד ש. ברוצקי: לומר יחי אדונינו מורינו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

המפקד מ. חמילבסקי: לא, זה היה בכלל לפני שדוד נחשון אמר את המשפט מול הרבי והרבי עודד.

המפקד ל. צנעני: היי... זה גם כן קרה החודש ב' אייר!

המפקד ש. ברוצקי: רגע, נראה לי שכדאי לספר על זה לחיילים, לא?

המפקד מ. חמילבסקי: רגע, תן לי לסיים את הסיפור! בקיצור, באותה שנה זה היה מאה שנים להסתלקות של הרבי המהר"ש שלימד את המשפט לכתחילה אריבער, והחליטו שלקייטנה יקראו ג"כ "קייטנת לכתחילה אריבער".

מעל החומה!

כי לחייל ניתן הכת, את הגלות להבדית! << התוועדות סוחפת ומרתקת!

"הטולם אומד.. ואני אומד לכתחילה אדיבעד.."

המפקד ש. ברוצקי: ולכן, כשהרבי אמר שעכשיו העבודה היא בידכם ושלכם, או אז הבינו החסידים שצריכים לקבל את מלכותו של הרבי שליט"א!

הקצין ש. כהן: בדיוק! ובאמת בשבת פרשת תזריע מצורע ו' אייר תנש"א, הרב דוד נחשון עלה לקבל בקבוק משקה מהרבי שליט"א, בשביל לחלק לכל מי שיקבל על עצמו את מלכותו של הרבי שליט"א מלך המשיח.

כך מול הרבי, לעיני אלפי החסידים, הכריז את הכרזת הקודש שלוש פעמים! יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד! יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד! יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

המפקד מ. חמילבסקי: כששמעתי את זה ממנו, הוא סיפר לי שהוא נורא פחד לומר את זה מול הרבי, כי פעם הרבי לא הרשה לומר שהוא המשיח מול כולם, אבל לאחר השיחה של כ"ח ניסן, היו בטוחים שמשוהו השתנה.

ובאמת הרבי חיך. וכששרו את זה, הרבי אפילו עודד נמרצות!

המפקד ל. צנעני: רגע חברה, איך כל זה קשור לכתחילה אדיבעד?

המפקד ש. ברוצקי: מה זאת אומרת זה בדיוק לכתחילה אדיבעד! לא לחשוש משום דבר ולא לפחד מכלום, פשוט לעשות את מה שהרבי רוצה, בדיוק כמו מה שהרב דוד נחשון עשה!

המפקד מ. חמילבסקי: זה מזכיר לי עוד סיפור, על א' השלוחים שממש חי "לכתחילה אדיבעד", ופעם אחת הוא היה צריך לנסוע בכביש צר בין שתי תהומות.

הנהג ממש פחד לעשות את זה ואותו שליח פשוט לקח את ההגה ונסע במהירות אדירה תוך כדי שהוא מפזם ברוגע את הניגון "לכתחילה אדיבעד".

המפקד ל. צנעני: אימאלה!!! ככה הוא נסע בכביש המפחיד הזה, מה הוא משוגע?

המפקד מ. חמילבסקי: לא בכלל לא! הוא פשוט ידע שהוא בשליחות של הרבי שליט"א ולכן הוא לא הסתכל על שום קושי ופשוט הלך "לכתחילה אדיבעד"!

המפקד ש. ברוצקי: לחיים חיילים! יחי המלך המשיח! אני בטוח שהבנתם מה זה לכתחילה אדיבעד, קדימה! תביאו את המשיח!

ואחיות לוחמים

כאן ואכשיו!

אח"ל ראשי תבות: אוכל חסיד, לומד חסיד!

באם תשאלו: "למה בעלון הקודם לא היה מדור של אח"ל??"

אז אני יענה לכם: "כן היה..."

ואם כבר שאלתם, אז אין מנוס מלשבת ולשתף אתכם במחשבותי בתקופה האחרונה:

בעוד כחודשים ימים אנו נפגש שוב יחד בקמפוס המפא"ר של... (זה סוד), ונצבר יחד כוחות מחדשים להמשיך להחיימה שלנו במשך השנה.

החיימה לא פשוטה, בעקר בזמנים שלא קלים לנו... כמו זמן האכילה, השנה, המושק עם החברים, ועוד.

בקמפוס, שלא כמו בבית, יש לנו את ההזדמנות לעשות את הנחת המרבי לרבי, בהרבה הרבה יותר מלפני כן.

כן, כמו שהבנתם, הקמפוס שלנו טובב סביב השעון ללא הפסקה - 24 שעות מלאות בתוך חסיד, שלא נותן ליצור טרע רגע אחד לבלבל אותנו.

24 שעות של הנאה מרבה, עם תכנים ומקרים מיוחדים - אפילו במשחקים, שאז טפה קשה לקבד או לחזור פרק תנאי בעל-פה. בקמפוס, כל חיל יכול, כל

חיל מנצח!
ובאם תשאלו: "מהי הכותרת המותרת שבחתי???"
אז אני יענה: "כדי שתשאלו..."

ואם כבר שאלתם, אז בהחלט אפשר לומר: "אח"ל זה ראשי תבות: אוכל חסיד, לומד חסיד! ולא מפרך גם להוסיף: משחק חסיד, ישן חסיד ועוד.

כי חיל בקמפוס 'אורו' של משיח' בכלל, ובגדר אח"ל בפרט, הוא חיל של המלך בכל עת ובכל זמן, באכילה, בשנה, בהליכה ובקמפוס, בה-כל!

אח"ל! שנופה רבי לעשות לך נחת, צדי ההתגלות השלימה של הרבי שליט"א מלך המשיח!

לכא, המפקד
LAWE כהן

מעל החומה!

פתקים מכיוסו se

מנהל הלימודים
יוסי שמולביץ

רצתי במדרגות בנין המשרדים לעבר 770 עליו התנופף בעוצמה השלט כי הרבי הוא הכלי. כמעט שקפצתי מהמרפסת של 770 למטה, רק שלא היה בידי די כוח לעלות את המדרגות לקומה השנייה של 770, לכן נכנסתי בסערה מהפתח הראשי, קפצתי לבימה ופתחתי בנאומו המדובר ביותר בהיסטוריה.

לצערי, בסופו של דבר נשמטה הקרקע תחת רגלי... בעצם, גיליתי שאף אחד לא מקשיב לי - כי אף אחד לא היה שם. הבטתי בשעון וראיתי שכבר 01:31 בלילה, כיבוי אורות כבר היה מזמן ואני נואם לאוויר הצח של 'אורו של משיח'. יצאתי מסדל לעבר המגרש, בא נראה מה יקרה הפעם...

הלילה הראשון של הקעמפ - 01:34 בלילה -

בעודי מתנשף מהריצה המהירה, קפצתי על גבי הבמה והתחלתי לנאום בלהט... מספר שניות לפני כן עוד נמתי בשלווה על הכורסא המרווחת, שאין במשרד שאין ל'מנהלי הלימודים'.

היה זה בעקבות קריאה ב'מירס' המצרצר ששכב לצידו: "יוסי, החיילים מחכים! בוא ל770 בזריזות הכי גדולה שיש...". התעוררתי בבהלה ו... האמת שמרוב עייפות נרדמתי שוב. לאחר כמה דקות, בפעם השנייה בה התעוררתי, נזכרתי בקריאה הנרגשת ומיהרתי ל770.

היום השני של הקעמפ - 04:11 לפנות בוקר -

מקווה מאוד שדמעתי הלחות לא רטיבו את הפתק. "לחיים, לחיים מרים אני כוסית...", מילות ההמנון התגשמו בי במלואם, רק שלצערי עדיין לא התקיים בגשמיות ההמשך: "...פתאום עיניו לכיווני מסיט".

לא מזמן כתבתי על שני פתקונים את פרשת הנאום שלא נשמע, כעת אני מתחיל להבין את פשר ההתרחשות. בעודי יוצא מ770 לעבר המגרש גיליתי להפתעתי 'חייל - חסיד' אבל לא כל כך 'שמח'... ובסוד אני יכתוב בפתק שלעולם (אולי) לא יתגלה, שהיה לו בעיניים דמעה קטנה ואולי אפילו כמה דמעות. ניגשתי עליו והנחתי יד על כתפו, הוצאתי את 'מטפחת הדמעות' ושקית הבמבה השוכנים דרך קבע בכיסי והגשתי לו.

אויש... מרוב דמעות הפתק נקרע לשלושה חלקים. במקום להסתובב מסביב אגיע לנקודה. החייל שכבר החליט סופית שהוא 'חסיד - שמח!' הסכים לאחר שכנועים רבים לגלות מה הבטחנו.

הוא נבהל לרגע קט, אך מיד הגיב: "אני לא מבין מה קורה פה? הבטחתם משהו והוא עדיין לא קרה, אני שוקל כבר עכשיו לחזור לביתי הקט". בעודי מנסה להבין על איזו הבטחה מדובר, נשמע לפתע קול עז: "חייל...", "למה אתה לא מצדדע?", נעמדנו מיד למצב הצדעה לרבי שליט"א מלך המשיח.

תוך כדי הצדעה הרמתי את מבטי לשמים וגיליתי שאנו עומדים תחת חלונות ה'גנרליה'. "אופס...", אמרתי לחייל, "כנראה שהגנרל מושיי באמצע להתאמן איך צועקים... אפשר להוריד את היד...".

"כולכם, המנהלי לימודים והפעילות, הגנרלים והמנ"דים אמרתם לי היום, 'הי, חייל עמוד מוכן פה בקעמפ לקבל פני נשיא הדור', התחלתי להתכונן ופתאום שמעתי ש... 'השערים נפתחים הרבי כך צונד', רצתי מיד לכניסה בדריכות. ידעתי שהקעמפ חי כל הזמן סביב ההתגלות של הרבי שליט"א מלך המשיח, אבל לא חשבתי שזה יקרה כבר ברגעים הראשונים...".

הוא הביט בי במבט עצוב ואמר: "אבל הוא עדיין לא הגיע...". הסברתי לו שלמרות שהרבי לא התגלה ברגע הזה, אנחנו בטוחים שהוא יתגלה ברגע הבא.

פתק יקר, אתה קולט הרבי יכול להתגלות ברגע הבא. אם אתה לא יכול ללכת לשער לפחות תהיה מוכן.

לילהבוקר טוב!

עלון הגאולה ופרסום על כינוס החירום

שאין מה לפחד וכל האירועים וההתרחשויות הם מסימני הרב זמרוני כרוזים ושלטים להפצה בכל הארץ, עם הברכה של הרבי ש"ענווים הגיע זמן גאולתכם".

הרה"ח ר' זמרוני ציק

בעקבות השיחה הידועה בכ"ח ניסן תנש"א, בה זעק הרבי - עשו כל אשר ביכולתכם, הקים הרב זמרוני את האגודה למען "הגאולה האמיתית והשלמה". בהודש סיון של אותה שנה, החלה האגודה שבראשותו להוציא את העלון 'הגאולה האמיתית והשלמה'. מטרת העיתון הייתה לקשר מאורעות שקרו בעולם, עם תהליכי התגלות הרבי מלך

המשיח והגאולה הקרובה ע"פ שיחותיו של הרבי שליט"א, באחת הפעמים אף לקח מלך המשיח את העיתון איתו אל האוהל'. בשנת תשנ"ג, לאור עידודי ה'יחי הנמרצים והמענות החיוביים הרבים בנוגע לפרסום זהות המשיח, יזם הרב זמרוני קמפיין בשם 'כתר יתנו לך', שבמסגרתו ירכשו בשותפות כל עם ישראל כתר אמיתי לרבי שליט"א בתור 'מלך המשיח'. לאחר ג' תמוז, הרב זמרוני היה מהראשונים שדיברו ופרסמו בתקשורת ובעיתונים מבלי להתבייש, את העובדה שהרבי מלך המשיח חי וקיים! וכן ערך הרב זמרוני שבעת ימי המשתה על כך 'שזכינו להיות דור הגאולה העומד בנסיון ומאמין ויודע שהרבי חי וקיים!'. בו' תמוז תשנ"ד הוציא לאור את עיתון 'הגאולה' האחרון של הגלות, תחת הכותרת הזועקת 'הרבי מלך המשיח חי וקיים!'

חיילים יקרים! בואו ונלמד דוגמא מחסיד שברגע שהרבי שליט"א אמר עשו כל שביכולתכם, הוא פשוט לקח את הדברים בשיא הרצינות ועשה את כל שביכולתו. כך גם אנו ניקח את הדברים ברצינות, ניקח אחריות ונביא את ההתגלות!

"איפה זמרוני? הוא כתב כל הזמן אודות מאות יהודים מכתבים, שיגיד לחיים עבורם ועל כוס גדולה. אינני מכיר בפנים - היכן הוא?"

(הרבי שליט"א מלך המשיח, התוועדות ח"י אלול תשל"ד)
זהו החסיד עליו נתוועד היום, החסיד שהרבי שליט"א חיפש אחריו בהתוועדות, הרב זמרוני זעליג ציק.

ת'אמת, קשה לספר ולדבר על חסיד שכל כולו מעשים, חסיד שכל חייו חדרים בנקודה אחת - עשו כל אשר ביכולתכם להביא משיח בפועל. אבל להתוועד אפשר.

הרב זמרוני ציק נולד להוריו חיים וציפורה ציק בכ"ט חשוון ה'תש"ט, הרב זמרוני גדל והתחנך בצעירותו בישיבה מזרחניקית ולאחר מכן בישיבה ליטאית.

בשנת תשכ"ז התגייס לצבא, שם הכיר את הרב אהרן טננבוים. שלמד יחד איתו פרק תניא ולאחר מכן גם הזמינו לשבת בישיבה בכפר חב"ד, הרב זמרוני הציץ ונפגע.

לאחר שכבר נהפך לחבדניק מן המניין, הציע לו הרב דוד נחשון לנסוע לרבי מלך המשיח שליט"א, ואכן בחודש אייר תשל"ד נסע הרב זמרוני בפעם הראשונה בחייו לרבי מלך המשיח שליט"א, באותו הזמן נכנס הרב זמרוני אף ליחידות, ובין ההוראות של הרבי שליט"א הייתה ההוראה לעבור לגור בעיר בת ים.

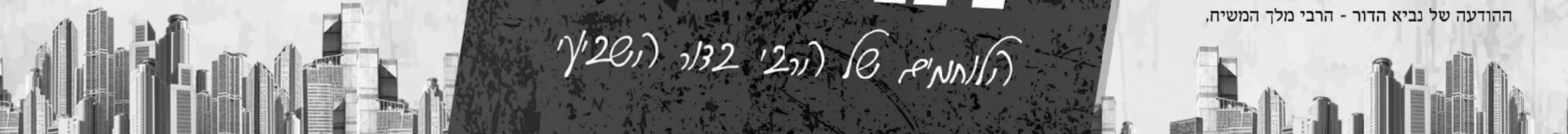
כשחזר לארץ ע"פ הוראתו הרבי שליט"א, עבר לגור בעיר בת ים וכעבור כמה חודשים פתח בבתי-ים בהסכמת הרבי שליט"א, את הבית חב"ד הראשון בעולם. בסוף שנות הלמ"דים, קיבל הרב זמרוני מהרבי מלך המשיח קונטרס אהבת ישראל - בתור משפיע, ומאז הוא משמש כמשפיע אנ"ש בבתי ים וכ'עשה לך רב' של רבים.

בשנת תשמ"ח, לאחר השיחה של ב' ניסן בה דיבר הרבי מלך המשיח באריכות, אודות הכרות 'יחי המלך', ארגן הרב זמרוני קמפיין לאנ"ש שבכל העולם, שבמהלך סעודת משיח יכריזו 'יחי המלך'.

במלחמת המפרץ בשנת תנש"א, לאחר ההודעה של נביא הדור - הרבי מלך המשיח,

לוהמי החזית

הלווחים של הרבי בצלו הוש"ק

זמן הצילום: ל"ג בעומר תשכ"ז. במהלך הפאראד נושא הרבי שיחה בסגנון ובשפה המובנת גם לילדים. השנה השיחה היא על הנושא הבעור על הפרק - מלחמת ששת הימים הקריבה והולכת.

צלם: ר' חצק'ל, סבא של לייזר

זמן הצילום: ל"ג בעומר תשמ"ז. חיילי צבאות ה' צועדים בתהלוכה מסודרת מול פניו הקדושות של הרבי

צלם: יוסי, אח של לייזר.

החשיפה: בליל ל"ג בעומר דיבר ראש הממשלה בארץ ישראל באמצעות הרדיו וניסה להרגיע את העם המפוחד מהמלחמה העומדת על הסף. דבריו נאמרו בגמגום ובחוסר ביטחון בולט, כך שהם רק זרעו חרדה ואימה בלב כל. ביום ל"ג בעומר, בעיצומו של הפאראד, הרגיע הרבי את עם ישראל וציטט את הפסוק הקובע ברורות כי ארץ ישראל הינה "ארץ אשר תמיד עיני ה' אלוקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה". אין סיבה לפחד!

החשיפה: החיילים שעוברים מול הרבי זוכים לקבל יחס מיוחד מהרמטכ"ל והאבא האוהב. הרבי מלך המשיח מניף בידו הקדושה לאות שלום וחיבה. התמונה קצת מוכרת, לא? אכן, זו התמונה הידועה והמוכרת לכולנו מה'כרטיס-משיח' שכולנו מחלקים לכל יהודי עימו נפגשים. נגמרו לך הכרטיסים לחלוקה? הרם טלפון למפקד עכשיו!

הפאראד

צלמי המערכת חושפים! <<<

נגשנו לאלו שכיהנו כצלמי 'ממשיכים להלחם' לפני עשרות שנים במעמדי ה'פאראד' - תהלוכת ל"ג בעומר בהשתתפות הרבי שליט"א מלך המשיח << להלן חשיפות מיוחדות לחיילי קעמפ 'אורו של משיח' >>

צלם: חפכ"ש-ש חפץ בעילום שמו..

זמן הצילום: ל"ג בעומר תשמ"מ. במהלך הפאראד עוברים מול הרבי מוצגי יהדות שונים שהוכנו על ידי תלמודי תורה ובתי ספר שונים.

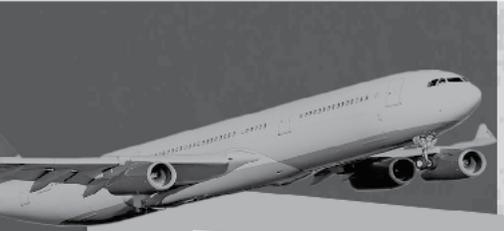
החשיפה: אחד המוצגים שעברו בפני הרבי בתהלוכה היה קופת צדקה ענקית, אותה סחב עליו אחד התמימים. לפתע מסמן הרבי שיקרבו אליו את הקופה... הקהל צופה במחזה המרתק בעיניים פעורות, מה יקרה פה? הרבי שולף מכיסו מטבע ומשלשל אותה לקופה לעיני כל. גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה!

זמן הצילום: ל"ג בעומר תשד"מ. בסיום הפאראד הרבי פונה לעבר מכוניתו לנסוע לעבר האוהל הקדוש להעתיק בתפילה על כלל עם ישראל.

החשיפה: אצל כל רבותינו נשיאנו יום ל"ג בעומר ידוע כיום סגולה לברכה להולדת ילדים. בכניסה לרכב ניגשו אל הרבי אנשים הזקוקים לברכה. בעודו נשען על גג המכונית, הוציא הרבי מכיסו מטבעות לצדקה, העניק להם וברכם. לצד הרבי שליט"א נצפה המזכיר המסור הרב בנימין קליין ע"ה.

צלם: שלום בער, חייל חסיד שגר בארץ הקודש וטס לרבי לל"ג בעומר.

הג'רל'ת ענקי

הג'רל'ת פוסיים ענקי

וזהו

מצפון

נגאלים

כי ישית הוא כולו

לומדים את התורה מינו
חוברת הלימודים המרתקת
את החידושים ומבצעים את

משיח
time

מתעקשים

ואלה שמות החיילים החסידים שהשתתפו במבצע,
זכאים לקבל דיסק און קעמפ, מלא וגדוש בסרטי הקעמפ:

הזוכים:

דולר של הרבי שליט"א מה"מ
שנ"ז דהאן - נחלת הר חב"ד

כרטיס טיסה לרבי שליט"א מה"מ
איתן רומנו - באר שבע

אופני הרים

שמעון ווינג - ערד

רחפן מקצועי

יעקב ז'וטובסקי - ביתר

סט ספר המאמרים - מלוקט

דודי כהן - רחובות

דבר מלכות לנוער

מענדי תור - נצרת

נגן MP3

י"י מנדל - ביתר עילית

נגן MP3

ישראל אהרוני - עמנואל

זוכי תיבת ההפתעות

של 'ממשיכים להלחם':

שמואל סילברמן - בני ברק

מ"מ - מגדל העמק

מ"מ אופן - פתח תקווה

שנ"ז פורסט - נתניה

אור ישראל להב - תל אביב

שמואל פריימן - תורת אמת

י"י אלשטיין - צפת

יוסי מישולבין - ביתר עילית

לויק ערד - אלעד

מ"מ מעטוף - ירושלים תורת אמת

אליק פיזם, שניאור חזן, יהודה לייב קהניאל,
לוי יצחק קהניאל, מענדי פוננו, דוד חמילבסקי,
מענדל זהבי, יהודה קידר, יונה קידר, שלמה חיים
זילברשטיין

כפ"ח חיידר חסידי << שניאור נוגינסקי, מ"מ
סטולין, שולם מזרחי, מ"מ משיח אליאס, שמואל
גינזבורג, לוי"צ לוגוב, שלמה סטולין, יוסף
קופצ'יק, מאיר קליינמן, מ"מ בקשי, אברהם
רסקין, יצחק הנדל, ציון חיים מזרחי, י"צ אליאס,
שלמה מיינצ'יק, מ"מ סוחייק, שנ"ז פינטל,
מ"מ שניאורסון, שנ"ז ירדני, יהודה מזרחי, שנ"ז
קליינמן, י"צ שובל, שילה בן אור, לוי הנדל,
שמעון סוחייק, חיים דוד חנוכה, בנימין חי
בוקובזה

קריית גת << ארי פרידמן, בערקע פרידמן,
מענדי פרידמן, יוסי אריה, מאיר לחיאני, משה
ונונו, מענדי אברהם, לוי אברהם, שמואל אברהם,
חיים חלפון, חיים קעניג, מענדי אמיתי, שמואל
אלחרר

תורת אמת י-ם << יוסי אורן, יעקב מאיר שנהב,
דוד אדר, שניאור אופן, אהרן אופן, מ"מ מעטוף,
שלמה ערנטריי, יוסף כהן, שמואל פריימן, יוסי
כץ

פתח תקווה << דייטש מאיר ישראל, דייטש
יוסף אליהו, מעטוף מנחם מענדל, פרקש ישראל,
גורליק שמואל, גורליק יוסי, אביעד יוסף יצחק,
אופן מנחם מענדל, אופן יוסף יצחק

מגדל העמק << שפרלינג שולם, שפרלינג יוסי,
קירשנזפט יוסי, קירשנזפט מענדי, דהאן מענדי,
גולדשטיין שמוליק, הולצברג מוישי, קעניג מוישי,
בלולו מענדי

ראשון לציון << סגל יוסי, לייבמן מענדי, לרנר
לוי, מוגרבי מענדי

נתניה << פורסט שניאור, פורסט שמואל, מוריאל
ישראל, מוריאל אברהם, רטאהוז מיכאל, יצחקוב
רפאל, רוזנבלט יוסקה

אילת << שמואלי פלוא

צפת << מענדי גרייזמן, בן אור שמואל, קומער
אפריים, מענדי בן קיש, אלמלם אוהב, אלשטיין
יוסף יצחק, אלשטיין מענדי, לוי שניאור, סגרה
מענדי, סגל מאיר, נותקע ווילשנסקי, ישראל פיזם

דוד פריג'ה, מ"מ קלי, מ"מ משי זהב

בית שמש << לוי קובלקין

קריית מלאכי << משה לרנר, עווד מעטוף, עמרם
כהן, לוי יצחק קופצ'יק, אליהב קדוש, שניאור
זלמן שיפראן, יוסף יצחק שיפראן, שלום שיפראן,
לוי יצחק מזרחי, שניאור זלמן דהן, מנחם מענדל
אביוב, יוסף יצחק כהן, מנחם מענדל קופצ'יק,
צמח דוד צבי, מנחם מענדל כהן, אברהם יהודה
ברגר, אבשלום מעטוף, ישראל שטרית, יהונתן
שיטריט, שניאור זלמן מלכה, מנחם מענדל לדיוב,
צדוק, מנחם מענדל קדוש, אלי זוננפלד

באר שבע << זוהר אברהם דישון, שלום דב בער
דישון, שניאור זלמן עבאדה, שמואל בכר, יוסף
יצחק הרן, צבי אברהם פיזם, איתן רומנו

בני ברק << שניאור ליפש, יוסף יראל, מנחם
מענדל מרגליות, רפאל בדוסה, י"י כהן, שמואל
ריבק, מיכאל טוויג, רפאל טוויג, גבריאל טוויג,
מנחם מענדל שור, לוי יצחק אליאס, אמיתי
נסבך, יחיאל הרטמן, שניאור אנוש, ישראל פישר,
שמואל סילברמן

ביתר עילית << משה חיים אנקווה, שד"ב נחשון,
בן ציון אזולאי, יוסלה מזרחי, שנ"ז כהן, לוי"צ
גורדו, מ"מ מנדל, ישראל רוזנפלד, מ"מ וילשטיין,
מ"מ גורדו, שנ"ז נחשון, שמוליק רוזנפלד, יוסי
מישולובין, מ"מ כהן, מ"מ גולדשטיין, לוי"צ
סממה, שנ"ז מגור, אברהם בקרמן, י"צ מנדל,
יעקב משה ז'וטובסקי

קריית << מנחם מענדל זהבי, מ"מ גלייזר,
מ"מ פרלשטיין, יהודא ליפש, ישראל פרומו,

אלעד << מנדי ארוסי, מנדי יונגר, שמוליק ברוק,
אברהם שלום איטח, לויק ערד

כפ"ח חיידר אידיש << שמעון כהן, י"י דונר, מ"מ
דונ, משה מייזליש, שלומי קרוגליא, יוסי גרינבר
, מ"מ גרינברג, לוי בר, פ"צי (י"י) גאנזבורג

גילה י-ם << מענדי שמש, לו יצחק בקרמן,
גלעד, י"צ לוי

רחובות << שמואל מיפעני, י"צ מיפעני, שמואל
בוד, לוי ערד, לוי יצחק קופצ'יק, שניאור הוד,
יחזקל שחר, שניאור שחר, מענדי ערד, מ"מ
קופצ'יק, שניאור שלג, דוד ברוצקי, שמואל קגנר,
יונתן נעם דוד, שניאור מזרחי, מ"מ שרון, דודי
כהן, יוסף אשר חרפק, לוי יצחק חרפק, שד"ב
גרינברג, מאור יהודא שולמן, י"צ ערד, לוי יצחק
מקלר

נצרת << מענדל סיבוני, מענדי תור, מענדי
שניאורסון, יוספי תור, ישראל אהרונוביץ'

עמנואל << מ"מ כהן, י"צ סלומון, ניסים ישראל,
ישראל אהרוני, ישראל סדה, שאולי מגדל, מנדי
לובל, שולם גליס, לדרמן מנחם, שמעון פייננט,
שניאור סנדרוי, דובר סנדרוי, מאיר חי כהן, שובלי
אליסף, שובלי אלנתן, שובלי ישי, קיז'נר יוספי,
משה זלמן שניאורסון, מ"מ כהן

ערד << יענקי ווינג, שמעון ווינג, יאיר ווינג,
מנדול שמרצברך, מנחם טלקר

תל אביב << לוי יצחק גבריאל, מ"מ גור, שד"ב
דרור לבנון, אור ישראל להב, לוי יצחק משי זהב,
שד"ב קרומבי, עילאי יהודה שורוק, אליהו בן
חמו, לוי יצחק שורץ, דניאל גרשון אוריון, נועם

1. חגיגות חג המולד עם המשפחה והילדים
 2. מסיבת חג המולד עם המשפחה והילדים
 3. מסיבת חג המולד עם המשפחה והילדים
 4. מסיבת חג המולד עם המשפחה והילדים
 5. מסיבת חג המולד עם המשפחה והילדים
 6. מסיבת חג המולד עם המשפחה והילדים
 7. מסיבת חג המולד עם המשפחה והילדים
 8. מסיבת חג המולד עם המשפחה והילדים
 9. מסיבת חג המולד עם המשפחה והילדים

נצחון מתועד!

מצלמתו של כתב המערכת
 קלטה מספר תמונות נדירות
 מאחורי הקלעים של מלחמת ופרצת

מזל טוב אייר

מערכת ממשייכים להלחם משגרת בזאת, ברכת מזל טוב מזל טוב
 לחיילים העקשנים, שיום הולדת חל בחודש אייר. שיגדלו להיות חיילים
 מסורים לרבי שליט"א, ויזכו לגרום לו רוב נחת חסידי אמיטי.

כהן מאיר חי || ח"י אייר
 הגי שנ"ד || ד' אייר
 שושן שלום איתמר || כ"ה אייר
 גולדשטיין יעקב || י"ב אייר
 כהן עמרם שמעון || י"א אייר
 קדוש אליאב || כ"ב אייר
 שיפראן שנ"ד || י"א אייר
 חיון לוי"צ || כ"ח אייר
 לרנר לוי"צ || י"ט אייר
 מיפעי שמואל || כ' אייר
 ערד לוי"צ || ג' אייר
 ערד לוי"צ || י"ג אייר
 קירשנזפט י"י || כ"ו אייר
 אופן אהרון || כ"ב אייר
 אטאל מ"מ || י"ז אייר
 אפרים שד"ב אליהו || י' אייר

אברהם לוי"צ || כ"ח אייר
 איטח אברהם שלום || י"ב אייר
 ברוק שמואל || כ' אייר
 קובלקין לוי"צ || כ"ה אייר
 גורדו מ"מ || ו' אייר
 סבא לוי || ד' אייר
 מזרחי מ"מ || כ"ב אייר
 יגודייב דוד ישראל || ה' אייר
 שלם אביתר משה || ד' אייר
 מזרחי יהודה || א' אייר
 סוחייק מ"מ || ו' אייר
 קופצ'יק יוסף || כ"ג אייר
 קליינמן מאיר || כ"ג אייר
 גדסי שניאור || כ"ז אייר
 עמר מ"מ || י"ב אייר
 עמרני מ"מ || כ"ד אייר
 היימן דוד ישראל || כ"ה אייר

"ביום ההולדת על האדם להתבודד ולהעלות זכרונותיו ולהתבונן בהם, והצריכים תיקון ותשובה ישוב ויתקנם" (היום יום י"א ניסן)

חגיגה
בולרת

תמונות ורגעים || הטיוול הגדול

חגיגה
צורה

